

[Ministeren for offentlige arbejder.]

krydsninger burde have været taget op for mange år siden, og det kan man selvfølgelig diskutere. Forholdet er jo det, at teknikken især i de senere år er gået frem med meget store skridt; men da det for os først og fremmest er et sikkerhedsspørgsmål, er der vel ikke noget at sige til, at de sagkyndige, der beskæftiger sig med disse ting til hverdag, først har måttet foretage nøje undersøgelser — ved studier i udlandet, hvor man måske er længere fremme end her i landet — af sikkerhedsmomentet ved de nyeste tekniske foranstaltninger, inden man herhjemme kunne gå til en større revision på dette område. Det er altså årsagen til, at forslaget først kommer nu: man har villet have virkelig bund under fødderne, før man fremsatte et sådant lovforslag.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen beskæftigede sig med spørgsmålet om, i hvilket tempo vi nu ville gå frem. Det vil i høj grad afhænge af de bevillinger, vi får. Set på længere sigt er det en økonomisk fordel at gå over til at benytte disse tekniske hjælpemidler fremfor de manuelt betjente bomme, men på den anden side følger der jo en øjeblikkelig udgift med, som statsbanerne og de privatbaner, der har de samme forhold, må tage hensyn til. Vi vil naturligvis i størst mulig udstrækning benytte os af de ændringer, der her foreslås, idet vi naturligvis først og fremmest vil skride til nye foranstaltninger på de steder, hvor udgifterne i øjeblikket er størst. Det er jo sådan, at dér, hvor man har de manuelt betjente bomme lige ved siden af stationen, bliver udgiften ikke af samme omfang, som hvor der er tale om manuelt betjente bomme ude på mere øde strækninger, og derfor må man her tage et vist hensyn til, hvor besparelsen bliver størst.

Det ærede medlem rejste også spørgsmålet om lyssignalernes sikkerhed. Da man startede i sin tid med loven af 1930, var der en vis usikkerhed forbundet med lyssignalerne; men det er i hvert fald min opfattelse efter de samtaler, jeg har haft med teknikerne om dette spørgsmål, at den tekniske udvikling, der er foregået på dette område, i høj grad har befordret lyssignalernes sikkerhed. Det er vel også den almindelige erfaring, at teknikken i det hele taget, efterhånden som den er skredet frem, har

skabt langt større sikkerhed end tidligere.

Det ærede medlem var også inde på forholdene i Frederikshavn. Det er jo sådan, at dér, hvor man har de mest befærdede jernbaneoverkørsler, er den virkelige løsning af problemet hverken bomme eller lyssignaler, men underføringer eller overføringer, og en sådan løsning bestræber vi os da også på at gennemføre de steder, hvor vi mener det er til stor gene for færdslen at stoppe. Det er selvfølgelig en bedre løsning af problemet, idet der så overhovedet ikke kan opstå konflikt mellem de vejfarende og togene, men det koster mange penge; specielt for Frederikshavns vedkommende spiller måske også problemet med den nye banegård ind, når talen er om de mange overkørsler deroppe.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var inde på, i hvilken udstrækning man kunne benytte halvbomme. Jeg kan svare, at i så stor udstrækning, som det er forsvaret af hensyn til sikkerheden, vil man selvfølgelig nøjes med halvbomme fremfor at ofre de mange penge på helbomme. Men spørgsmålet om, hvorvidt man skal anvende halvbomme, må naturligvis til syvende og sidst afvejes over for spørgsmålet om sikkerhed for dem, der skal passere disse kryds, for når det drejer sig om disse problemer, må sikkerhedsspørgsmålet være det afgørende for statsbanerne og privatbanerne.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem hr. Tholstrup, at der er mange måder, hvorpå man kan bringe et forhold frem her, men det er nu vanskeligt at se forbindelsen mellem statsbanernes overtagelse af visse rutebilruter og det spørgsmål, vi behandler i dag. Bevares, begge dele angår statsbanerne; men i øvrigt — hvis det ærede medlem havde været en opmærksom tilhører under finanslovdebatten, ville man have lagt mærke til, at jeg gav en efter min egen opfattelse temmelig indgående redegørelse for det af ham nævnte spørgsmål på foranledning af, at det var rejst af det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Jeg tror vanskeligt, jeg kan sige noget derom ud over, hvad jeg sagde ved den lejlighed, og jeg vil derfor henvise det ærede medlem til i Folketingstidende at læse mine bemærkninger vedrørende rutebilerne. Jeg vil dog gerne understrege, at statsbanerne har overtaget disse forskellige ruter ud fra den